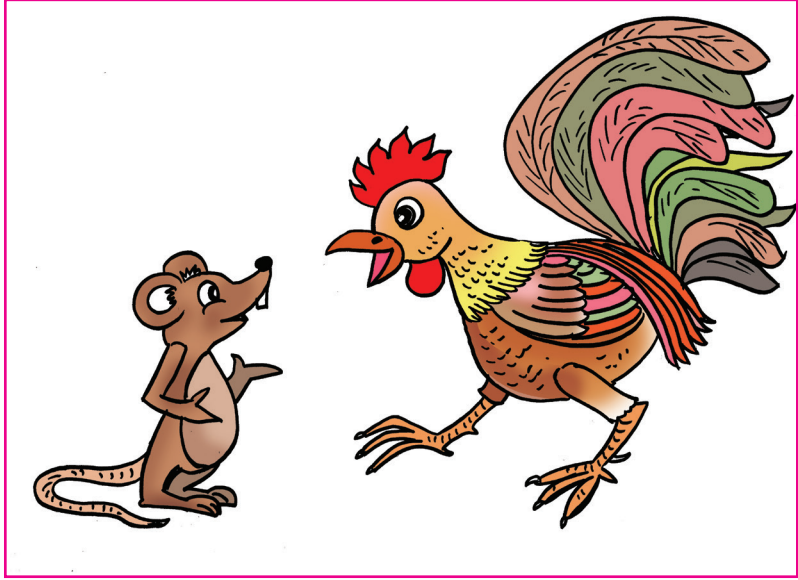

பாத்திரங்கள்: தாய் எலி, சேய் எலி, பூனை, சேவல்

முதலாம் காட்சி

சேய் எலி:

வெய்யிற் கொடுமையம்மா! மேனி வேர்க்குதம்மா!
பைய உலாவிவரப் பரிந்துவிடை தாருமம்மா!
பொல்லாத வெப்பமம்மா! புழுங்கி யவியுதம்மா!
மெல்ல உலாவிவர விரும்பிவிடை ஈயுமம்மா!

தாய் எலி:

ஆசை மிகுந்த மைந்தா! அன்பான கண்மணியே!
மோசம் வரும் மகனே! முற்றத்திலும் போக வேண்டாம்.
பொல்லாத துட்டர் மைந்தா! புறத்தே பதுங்கி நிற்பர்
அல்லா தன புரிவார் ஐயா நீ போக வேண்டாம்.

சேய் எலி:

ஆண்பிள்ளை நானலனோ! அன்னாய் பயமுனக்கேன்
வீண்பிள்ளை யாக்காதே விடையருளிச் செய்யுமம்மா
கும்பிட்டேன் அன்னையுனைக் குறுக்கேநீ மறிக்காதே
வெம்பிப் புழுங்குமிங்கு வெளியேபோய் வருவேனம்மா

தாய் எலி:

மகனே! 'பெற்றமனம் பித்து; பிள்ளைமனம் கல்லு'
என்பதுபோலப் பிடிவாதமாய் நிற்கிறாய். சரி, நீ
நினைத்தபடி,

போய்வருவாய் என்மகனே!
புத்தியுடன் பத்திரமாய்
நீ திரும்பு மவ்வளவும்
நின்றுவழி பார்த்திடுவேன் - போய்வருவாய்.

இரண்டாம் காட்சி

சேய் எலி:

தொங்கிச் சுவரிற் குதிப்பேன் - மிகத்
துரிதமாக ஓடித் துள்ளி மிதிப்பேன்
அங்கு மிங்குமாக நடிப்பேன் - சுவைத்
தருந்து முணவை மணந்து பிடிப்பேன்

ஆனந்த மான வெளிச்சம் - மகிழ்
வாக வுலாவுதற் கணுகுமோ வச்சம்
தேனுந்து மாமலர் வாசம் - வரும்
சில்லென்று தென்றலும் மிகுந்தவுல் லாசம்

அடுக்களைப் புறத்திலே ஓடி - அங்கே
அப்பமும் வெண்ணெயு மருந்துவென் தேடி
எடுத்துக் கடித்துண்டு கொண்டு - மிக
இன்புறுவே னோடி யன்னையைக் கண்டு.

மூன்றாம் காட்சி

பூனை:

மாஅஅயோ - மாஅஅயோ - மாஅஅயோ

மாஅஅயோ.....

முள்ளெலும்பு நோக முதுகு மிகவலிக்க

உள்ளம் நடுநடுங்க ஓங்கி யடித்தாளே -மாஅஅயோ

மெத்த வலிப்பெடுக்க மேனி நடுநடுங்க

மத்தா லடித்தாளே! மனமிரங்கா மாபாவி - மாஅஅயோ

மெய்யொடிய மத்தால் வெடுக்கென் றடித்தவள்தன்

கையொடிந்து மெத்தக் கலங்காளோ மாபாவி -

மாஅஅயோ

சேவல்:

பூனையரே! பூனையரே! புத்திமிகக் கலங்கிப்

பாதிவிழி மூடிப் பாடுகிறீர் காரணமென்ன?

காலைநக்கி நக்கியிரு கண்ணுமுக முந்துடைத்து

வாலைக் குழைத்தனுங்க வந்த வருத்தமென்ன?

பூனை:

சட்டியிற் காய்ச்சிய பாலைத் - தோய்த்துச்

சமையற்காரி வைத்தாள் உறியதன் மேலே

எட்டிப் பரண்மேலே தாவிக் - குதித்

தேறினேன் உறியினில் இனிதாக மேவி

பார்க்கப் பார்க்கப் பசிமீறும் - பசும்
பாலின் மணத்தினால் வாய்மிக ஆறும்
ஆர்க்குங் காணாமலங் கிருந்தே - வெகு
ஆனந்தமா யுண்டேன் அமுதொத்த விருந்தே

காண்பார்க ளென்று நினைத்தே - இரு
கண்களை மூடியென் நாவை நனைத்தே
மாண்பாக யானுண்ணும் போது - அங்கே
வந்தாளே அந்த மடைக்குல மாது

சத்தப் படாமலே வந்து - மேலே
தங்கி யருந்துங் களவினைக் கண்டு
மத்தா லடித்தாளே பாவி - உடல்
வலிக்குதே ஐயையோ! மறுகுதே யாவி

சேவல்:

ஐயா! களவு பொல்லாதது - இதை
அறியாது செய்ததால் வந்ததே தீது
மெய்யா யடாதுசெய் தோரே - மிக
வெம்பிப் படாது படுவார்கள் நேரே

பூனை:

பொல்லாது சூதொடு வாதும் - என்று
புத்தி சொல்லவந்தீர் போமினிப் போதும்
நல்லாய்ப் பசிக்குது காணும் - இனி
நானங்குப் போயிரை தேடுதல் வேணும்.

நாலாம் காட்சி

பூனை:

ஓகோ! அங்கேயோர் எலி வருகிறது. அதை மெல்லப் பதுங்கியிருந்து பிடித்து உண்ண வேண்டும்.

எலியே நீ வருவாய் - எனக்
கிரையாகவே வருவாய்
நலியா தென்பசி நானுனைத் தின்னுவேன்
எலியே நீ வருவாய்

(பூனை எலியைப் பிடிக்கப் பாயப்போகும் நேரத்தில் சேவல் கூவுகின்றது)

சேவல்:

கொக்கறொக்கோஓ கொக்க றொக்கோ கூஉ
மிக்கவெயில் இக்கணமே போஓஓ
விண்ணும் மண்ணும் மூடியிருள் வாஅஅ
கொக்க றொக்கோஓ கொக்கறொக்கோ கூஉ

(எலி பயந்து தாயைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு ஓடுகிறது)

சேய் எலி:

ஓடிவருவாயம்மா உள்ளங் கலங்குதம்மா
வாடி நடுங்குகின்றேன் வந்துபயம் தீருமம்மா
மேவி ஒருவனம்மா விண்ணதிரச் சத்தமிட்டான்
ஆவி அகத்ததோ புறத்ததோ அன்னையே வாரும்

(தாயெலி வந்து சேய் எலியைத் தழுவிக்கொண்டு வினாவுகிறது)

தாய் எலி:

அன்பு மிகுந்த என் செல்வா - என்ன
ஆபத்து நேர்ந்த தறிந்திடச் சொல்வாய்
என்பு முறிந்திட வோடி - இங்கே
இரங்கியே வந்தனை யேங்கியே வாடி

சேய் எலி:

கொண்டையி லிரத்தந் தோய்ந்த
கூரிய வாலொன் றுண்டு
கண்டத்தி லிரண்டு கத்தி
கட்டியே தூங்கு மம்மா
சண்டைசெய் வீரன் போலச்
சடசட வென்ற டித்து
விண்டது பெரிய சத்தம்
மெய்ம்மறந் தறிவு சோர்ந்தேன்.

விடுவிடு என்றுகை தட்டி - அம்மா
வினாவிசைக் குறிபோற் கழுத்தை வளைத்துக்
கொடுமைசெய் கூற்றுவன் போல - வந்து
கூவினதே யொரு பொல்லாப் பிராணி

அல்லாது போனாலென் அம்மா - நான்
அருமை யானவோர் தோழனைக் கண்டு
நல்லசல் லாபஞ்செய் வேனே - அதை
நாசப் படுத்திய தேயப்பி ராணி

(என்ன ஒரு அருமையான பிராணி. பஞ்சு போல
மெதுமையான மயிர். பளிங்குபோல இரண்டு கண்கள்.
சத்தப்படாமல் என்னை இருந்து பார்த்துச் சிரித்து என்னோடு
ஏதோ பேச எழும்பியது. அடா! அந்த நேரத்திலே செவ்வரத்தம்
பூப்போலத் தலையையுடைய உந்தப் பொல்லாத பிராணி
சத்தஞ் செய்து வெருட்டி விட்டதம்மா!)

(அதற்கு, தாயெலியின் பதில் இவ்வாறு அமைகிறது)

தாய் எலி:

கண்மணி போன்ற மகனே - நீ
கண்டு பயந்ததனை நன்றுரை செய்யின்
வண்ண முடையசேவல் - ஒரு
வஞ்சகமு மில்லாநல்ல செஞ்சொற் சேவல்

மற்றைப் பிராணி மகனே! எம்மை
மறைவி லிருந்து பிடித்துண்டு மகிழும்
குற்ற முடைய பூனை - அதன்
கோலத்தினால் மயங்கல் சாலத் தவறே.

(தாய் எலி சேய் எலிக்குப் புத்தி புகட்டுகிறது)

தாய் எலி:

கண்மணி யனைய என்னரு மகனே!
உண்மகிழ் வாக உரைப்பது கேட்பாய்
வெளிப்புற வேடப் பொலிவினை நோக்கி
உள்ளகத் தெண்ணம் உரைத்திடப் போமோ?

பொல்லா மறவன் புதரினில் மறைந்தும்
மெல்லெனப் பறவையை வீட்டுதல் போல
நல்ல வேடம் தன்னிலே மறைந்து
அல்லன செய்யும் மாந்தரும் உளரே

கடுஞ்சொற் கூறி இனிமை பயக்கும்
நடுநிலை நண்பரும் பலருண் டதனால்
அகமும் புறமும் ஆராய்ந்து
தகுதி நண்பரைத் தான்கொளல் முறையே.

நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர்

◆ அரும்பதங்கள்

மேனி	-	உடல்
மத்து	-	தயிர் கடைகின்ற அகப்பை போன்ற உபகரணம்
கூற்றுவன்	-	இயமன்
வீட்டுதல்	-	வீழ்த்துதல்

கிரகித்தல் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. இவ்வுரையாடலில் பங்குகொள்ளும் பிராணிகளின் பெயர்களைத் தருக.
2. தாய் எலி, சேய் எலிக்கு கூறிய அறிவுரைகள் எவை?
3. சேய் எலி தனக்குள் கூறிக்கொண்டவை எவை?
4. சேவல் பூனைக்குக் கூறிய அறிவுரை யாது?
5. சேய் எலி கூறும் சேவலின் தோற்றத்தைக் கூறுக.
6. இப்பாடத்தின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளும் படிப்பினை யாது?

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடுகள்

1. இவ்வுரையாடலை நடித்துக்காட்ட மாணவர்களை வழிப்படுத்துக.
2. இதுபோன்ற சிறு உரையாடல்களை எழுத மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டுக.
3. இப்பாடப் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ள பிராணிகளின் இயல்புகள் பற்றி கலந்துரையாடச் செய்க.
4. இக்கதைப் பாடலை வசன நடையில் உரையாடலாக எழுத வழிப்படுத்துக.

ஓத்த கருத்துச் சொற்கள்

அகிலம்	- பூமி
அவலம்	- பரிதாபம்
அனல்	- நெருப்பு
ஆபரணம்	- அணிகலன்
ஆயுள்	- வாழ்நாள்
ஆரம்பம்	- தொடக்கம்
ஆலோசனை	- கருத்து
இரை	- உணவு
இலட்சியம்	- குறிக்கோள்
தீர்மானம்	- முடிவு
கோபம்	- மூர்க்கம்
சந்தோஷம்	- மகிழ்ச்சி
சினேகிதம்	- நட்பு
மேகம்	- முகில்
யுத்தம்	- போர்